

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Ing. V. B.**, bytem S. 86, R., proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje – odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o **přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2013, č. j. KUOK 58138/2013, ve věci přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou žalobce napadl rozhodnutí žalovaného, citované shora, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rovněž žalobou napadené rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou ze dne 12. 4. 2013, čj. MU/07209/2013/OD-DP. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze

spáchání přestupku, který spáchal tím, že dne 9. 7. 2012 v době kolem 22:55 hod. řídil na silnici I. třídy č. 47 v katastru obce Osek nad Bečvou ve směru jízdy od obce Lipník nad Bečvou motorové vozidlo tov. zn. Volvo, RZ X s přívěsem Vypos, RZ X, když nepřizpůsobil rychlost jízdy svého vozidla tak, aby byl schopen zastavit s přívěsem na vzdálenost, na kterou měl rozhled, v důsledku čehož narazil do zadní části před ním jedoucího traktoru tov. zn. Zetor, RZ X, řidiče R. Ž.. Po střetu vozidel byl traktor odhozen do silničního příkopu vpravo ve směru své jízdy a vozidlo Volvo s přívěsem Vypos bylo odhozeno vlevo ve směru své jízdy přes střed komunikace do prostoru pole. Při dopravní nehodě došlo k lehkému zranění spolujezdce M. B. z vozidla Volvo, ke zranění jiných osob nedošlo. Dechová zkouška na zjištění alkoholu byla u obou řidičů negativní. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla ohledáním zjištěna ani uplatněna. Uvedeným jednáním žalobce porušil § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla udělena sankce – pokuta ve výši 2.000 Kč.

[2] Žalobce v žalobě namítal zkrácení svých práv, nezákonnost rozhodnutí, vady řízení, rozpor se základními zásadami správního řízení (§ 3, § 4 odst. 2, 4, § 36 odst. 3 s. ř.), tj. nedostatečné poučení, žalobce se nemohl vyjádřit před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a porušena byla povinnost volného hodnocení důkazů; žalovaný nezohlednil odvolací námitky o nezákonnosti prvostupňového rozhodnutí ani vady řízení, nepřihlédl k novým důkazům a nezdůvodnil to, proto je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné a nezákonné. Konkrétně nedal správní orgán žalobci náležité poučení o možnosti vyjádřit se po ukončení dokazování před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, což měl učinit písemně. Po oznámení o skončení dokazování a vyznění o možnosti vyjádřit se k němu pak neměl dokazování doplňovat. Povinnost podle § 3 s. ř. správní orgán nedodržel, neboť v průběhu řízení námitky žalobce zejména proti odbornému vyjádření Ing. L. M. zcela ignoroval a nevypořádal se s nimi řádně a přesvědčivě, nerespektoval, že proces dokazování je procesem kontinuálním a že jednotlivé dílčí vyhodnocování důkazů vede k dílčím rozhodnutím o provádění nebo naopak o neprovádění dalších důkazů a ne/shromažďování dalších podkladů. Námitky žalobce směřovaly proti obsahu odborného vyjádření, které si objednal (ustanovil) správní orgán k posouzení vysoce odborných skutečností, protože správní orgán těmito odbornými znalostmi nedisponuje. Tímto omezením odborných znalostí správního orgánu je vyloučeno, aby námitky žalobce proti obsahu odborného vyjádření (tzn. proti obsahu ryze odborného posouzení znalce) objasňoval správní orgán ve svém rozhodnutí. Žalobce opíral své námitky o odborné vyjádření znalce Ing. K. a s nimi se správní orgán nevypořádal adekvátně. Pokud se lišily dvě odborná vyjádření v podstatných okolnostech, jež mohou mít vliv na závěry správního orgánu, pak nestačí konstatování správního orgánu, že prostě uvěřil *svému znalci* a závěry znalce Ing. K. považuje za irelevantní, když sám odbornými znalostmi nedisponuje. K vyjádření znalce Ing. M. přistupoval správní orgán zcela nekriticky jako k dogmatu, jeho obsah nepřezkoumával ani z hlediska věcných chyb, ani z hlediska logické soudržnosti. Skutečnosti, které jsou Ing. K. vyvraceny nebo zpochybňovány, pak přehlížel a závěry, které se mu hodily k prokázání přestupku, pak bez dalšího převzal. Žalobce odkázal na jednotlivé výtky proti vyjádření Ing. M., podpořené

odborným vyjádřením Ing. K.. V důsledku rozporů odborných vyjádření jsou rozhodnutí správních orgánů nepřesvědčivá. Nekritické přijímání závěrů posudků je i v rozporu s judikaturou - srov. rozsudek NS čj. 22 Cdo 1561/2010 o hodnocení znaleckých posudků, ustanovení jiného znalce, ověřování znaleckého posudku jinými důkazy. Jako zásadní námitky uvedl žalobce rozdílné závěry o funkčnosti osvětlení. Podle žalobce osvětlení traktoru nesplňovalo zákonné požadavky na vybavení pomalu jedoucího vozidla a tato skutečnost byla příčinou dopravní nehody. Naopak Ing. M. konstatuje, že osvětlení bylo s největší pravděpodobností funkční. Alarmující je, že správní orgán se spokojil se závěrem Ing. M., že elektroinstalace sice neodpovídala provedení stanovenému výrobcem, ale byla funkční. Ing. M. se nevypořádal s otázkou, zda vady na osvětlení mohou být příčinou či zda mohly přispět ke vzniku autonehody. Podle žalobce vozidlo nebylo funkčně vybaveno deskou zadního označení pro pomalu jedoucí vozidlo. Ing. M. konstatuje, že nelze z technického hlediska jednoznačně určit, zda vozidlo bylo či nebylo adekvátně vybaveno, naopak podle Ing. K. se lze spíše přiklonit ke skutečnosti, že trojúhelník nalezený a částečně fotodokumentovaný na místě nehody nemá reflexní povrch a nesplňoval zákonné požadavky na vybavení pomalu jedoucího vozidla a tato skutečnost byla příčinou dopravní nehody. Ing. M. tento závěr nevyvrací ani v doplnění svého odborného vyjádření, kdy veškeré jeho úvahy o existenci, funkčnosti a umístění tohoto ochranného prvku jsou v rovině spekulací. Správní orgán tyto nesrovnalosti vůbec neřeší, pouze konstatuje tvrzení jednotlivých osob (konzultantů, svědků, účastníků). Co se týče dalších ochranných prvků jako jsou kulatá reflexní sklíčka (odrazky), která zcela absentovala, tyto žalobcem namítané skutečnosti, které mohly značnou měrou ke vzniku nehody vést, správní orgán v odůvodnění rozhodnutí pomíjí, stejně jako fakt, že nebyly dostatečně zajištěny všechny důkazy, které mohly k objasnění nehody vést, a to především žalobcem namítané skutečnosti týkající se neoprávněné manipulace řidiče Železnáka s ochrannými prvky (trojúhelníkem), které se nacházely na místě nehody. Správní orgán se spokojil s vysvětlením řidiče Železnáka, že trojúhelník odnesl. K posouzení či vyvrácení tvrzení účastníků správní orgán nevyužil všech prostředků, kdy např. nevyzval poškozeného Ž. k vydání této věci. Žalobce odkázal na rozsudek NSS čj. 7 Afs 71/2009 – 113, podle kterého se znalci nepřibírají ke sdělování úsudků či názorů v otázkách právních nebo těch, ke kterým není třeba odborných znalostí. Podle žalobce měl správní orgán vyžádat znalecký posudek, nikoli doplnění odborného vyjádření, přičemž v dané věci by tento znalecký posudek plnil úlohu revizního znaleckého posudku. Pouze znalecký posudek jiného nezávislého znalce anebo znaleckého ústavu by mohl objektivně a pravdivě zjistit skutkový stav. Správní orgán se nepokusil najít společné body obou posouzení a nesrovnalosti pomíjel, zlehčoval nebo se o nich nezmínil. Neodstranitelné rozpory mezi odbornými vyjádřeními správní orgán nevypořádal a svůj postup náležitě neodůvodnil a přiklonil se k jednomu z nich. Dále správní orgán nedostatečně zohlednil důkazy, které žalobce předkládal, tj. fotodokumentaci pořízenou jeho manželkou, vypovídající o existenci výstražného trojúhelníku na místě nehody, kdy tuto skutečnost sice správní orgán zmiňuje, avšak nepřikládá jí náležitý důraz a především nečiní žádné další důkazy, které by vedly k objasnění toho, o jaký trojúhelník se jednalo a zda splňoval bezpečnostní kritéria. Správní orgán nedal žádnou váhu výpovědi svědka A. B., který vypověděl, že ani on žádný objekt neviděl. Správní orgán pouze nekriticky konstatuje, že tento svědek přece nebude

vypovídat proti svému otci. Takové hodnocení důkazu nemůže obstát. V ostatním odkázal na tvrzení obsažená v odporu a v odvolání. Shora popsané odvolací námitky žalobce žalovaný nezohlednil vůbec nebo dostatečně – žalovaný se nevypořádal s námitkami proti odbornému vyjádření Ing. M. s tím, že jeho odborné vyjádření obsahuje řadu zásadních nedostatků, nepřesností a především rozporů oproti plnohodnotnému vyjádření Ing. K., které vzbuzují pochybnosti o odbornosti znalce, logické soudržnosti posudku a jeho přesvědčivosti. Nepřistoupení k reviznímu znaleckému posudku považuje žalobce za porušení jeho práv. Žalovaný pouze popisuje průběh řízení a žádné svoje úvahy neuvádí, ignoruje vyhodnocení obou odborných vyjádření ani neodůvodnil, proč považuje vyjádření Ing. M. za věrohodnější. Z rozhodnutí dále není zřejmé, co znamená zkratka CSI STK, odkud pocházel výdej dat, ani jaký byl technický stav traktoru. K tomu měl žalovaný provést náležité dokazování nebo věc vrátit správnímu orgánu I. stupně. Žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu, ale neuvádí s jakými. Ani žalovaný se nezabýval námitkou žalobce, že nejzávažnějším důvodem vzniku nehody bylo označení traktoru na zadní části. Z rozhodnutí žalovaného není zřejmé, jakým způsobem Ing. M. zpochybnil závěry Ing. K. a jak se s těmito okolnostmi žalovaný vypořádal. Žalovaný nereflektoval ani fakt, že k ohledání traktoru došlo až po nehodě a nelze hodnověrně zjistit, jaký technický stav traktoru byl v době nehody, když s traktorem mohl kdokoli manipulovat a jeho technický stav případně měnit.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se k námitkám žalobce vyjádřil. Co se týká odůvodnění, zde se vyslovil tak, že se se závěry vyslovenými správním orgánem I. stupně plně ztotožňuje. Jelikož řízení před správním orgánem I. stupně a správním orgánem odvolacím tvoří jeden celek, v němž pak neplatí zásada koncentrace řízení, lze konstatovat, že žalovaný postupoval v dané věci v souladu se zákonem.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 25. 6. 2013, s přihlédnutím k době spáchání přestupku, jak je rozvedeno dále v textu rozsudku.

[5] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil z protokolu o nehodě v silničním provozu a z úředního záznamu Policie ČR, že žalobce namítal, že si všiml traktoru až ve vzdálenosti asi 1,5 m před ním, v důsledku čehož se snažil zabránit střetu mezi vozidly prudkým stržením řízení vozidla vlevo, což se mu nepodařilo. Na místě policistům tvrdil, že traktor neměl v činnosti stanovené zadní osvětlení vozidla a že nebyl vůbec vidět. Řidič traktoru Ž. tvrdil, že si osvětlení před jízdou řádně zkontroloval, a že toto bylo v obci Lipník nad Bečvou, odkud vyjel s traktorem, zcela v pořádku. Z důvodu zkoumání technického stavu vozidla bylo vozidlo zajištěno odtahovou službou.

[6] Podle žádosti správního orgánu I. stupně o odborné vyjádření znalci Ing. L. M. správní orgán stručně popsal průběh nehody a požádal znalce, protože

byl po dopravní nehodě přizván k ohledání zajištěného traktoru Zetor o provedení prohlídky zajištěného traktoru za účelem zjištění funkčnosti vnějšího osvětlení a zjištění, zda byl traktor jako pomalé vozidlo na zádi opatřen deskami zadního značení.

[7] Podle protokolu o nahlédnutí do spisu účastníkem řízení ze dne 10. 9. 2012 žalobce nahlédl do správního spisu a uvedl, že k tomu zatím nemá připomínku (poté co ho správní orgán vyzval k vyjádření).

[8] Podle odborného vyjádření Ing. L. M., Ph.D., znalce v oboru doprava, ekonomika a strojírenství, ze dne 7. 9. 2012 technická prohlídka traktoru byla provedena po nehodě v areálu firmy PV Car, kde bylo vozidlo zajištěno. Z výsledku prohlídky vyplynulo, že v době nehody s největší pravděpodobností bylo zadní a rovněž i přední vnější obrysové osvětlení traktoru funkční a v činnosti. Celkový stav elektroinstalace sice neodpovídal provedení stanovenému výrobcem, elektroinstalace byla ale funkční. Z technického hlediska nelze ale jednoznačně konstatovat, zda byl traktor vybaven i deskou zadního označení pro pomalá vozidla. Na vozidle se nacházel držák určený pro umístění této desky, na vozidle ale deska nebyla nalezena. S ohledem na intenzitu nárazu vozidla Volvo do zadní části traktoru ale v konečném důsledku nelze vyloučit, že v důsledku předmětného střetu došlo k uvolnění této desky z kabiny traktoru. V rozsahu odborného vyjádření byly uvedeny všechny zjištěné skutečnosti, které přímo vyplývají z dostupných podkladů. Výše uvedené závěry lze v případě nutnosti a potřeby dokázat znaleckým posudkem, včetně podrobného zdůvodňujícího technického komentáře.

[9] Dne 13. 9. 2012 se dostavil ke správnímu orgánu žalobce a požádal o kopii odborného vyjádření, tu obdržel, což stvrdil svým podpisem protokolu.

[10] Příkazem ze dne 3. 10. 2012 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku citovaného výše a byla mu uložena pokuta ve výši 2.000 Kč.

[11] Dne 31. 10. 2012 požádal žalobce o pořízení kopií ze spisového materiálu, které byly v protokolu vypsány, ty převzal a potvrdil jejich převzetí svým podpisem.

[12] K odvolání proti příkazu žalobce dodal odborné vyjádření soudního znalce v oboru dopravy Ing. Ivana Krejsy a namítl, že traktor nebyl způsobilý k jízdě z důvodu nedostatečného osvětlení a chybějícího označení povinného pro pomalu jedoucí vozidla. Traktor Zetor 8011, rok výroby 1974, nebyl řádně vybaven vyhláškou stanoveným výstražným reflexním trojúhelníkem požadovaných rozměrů. Policie na místě nehody řádně nezajistila důkazy o tomto trojúhelníku a spokojila se s konstatováním, že pravděpodobně při nárazu odletěl neznámo kam. V rozporu s tím je fotodokumentace, kterou žalobce pořídil bezprostředně po příjezdu policie ČR k místu nehody. Zaznamenal totiž předmět podobný kovovému trojúhelníku ležící na silnici v blízkosti místa střetu. Tento předmět se však již v další dokumentaci neobjevil, z čehož plyne podezření, že se řidič traktoru pan R. Ž. byl vědom toho, že neodpovídá stanoveným předpisům, a proto ho Policii ČR zatajil. Z dokumentace lze zjistit, že traktor nebyl vybaven ani kulatými červenými

obrazovými sklíčky stanovenými vyhláškou, které by měly být umístěny v zadní části traktoru v blízkosti koncových světel. Vyjádření soudního znalce Ing. K. ohledně nefunkčního levého osvětlení vysvětluje, proč došlo ke srážce vozidel, neboť vnímání funkčního pravého světla s velmi nízkou svítivostí a zkrácenou barvou žalobci s velkou pravděpodobností splynulo s řadou patníků s odrazkami po pravé straně vozovky. To podporuje i reakce žalobce syna A., který v době nehody seděl na sedadle spolujezdce, tedy blíže k traktoru a který ho také neviděl. Pokud by žalobce vozidlo přehlédli, jak tvrdí Policie ČR, tak by bylo jeho přirozenou reakcí na blížící se srážku vykřiknout, to se však nestalo. K synovu názoru, bohužel Policie ČR prakticky nepřihlížela s odůvodněním, že jde o osobu blízkou. Stejnou připomínku vznesl i řidič Ž. hned po nehodě. Podle žalobce jde o velmi důležitého očitého svědka nehody. Ke ztlumení dálkových světel došlo při setkání s vozidlem v protisměru, což se stalo ještě před zatáčkou při sjezdu od křižovatky na Horecku, která předchází rovině, kde došlo k nehodě. Řidič Ž. uvádí, že v protisměru žádné vozidlo nejelo. V uvedené v zatáčce je však v protisměru výjezd z Lipníka nad Bečvou. Řidič traktoru tedy vůbec nemusel toto vozidlo zaznamenat. Policie se spokojila s tvrzením řidiče Ž., že jel po komunikaci od Lipníka nad Bečvou. Nedaleko místa nehody je však vjezd z polní cesty vedoucí kolem zdejší chmelnice. Je tedy možné, že traktor před nehodou vyjížděl na silnici z této polní cesty. V tomto místě došlo asi před rokem ke střetu jiného vozidla s traktorem, který měl smrtelné následky.

[13] Ze závěrů odborného vyjádření Ing. I. K. ze dne 12. 11. 2012 se podává, že v uvedeném případě dopravní nehody nelze z technického hlediska zjistit dobu poškození žárovky na levém koncovém světle. Nepoškození celé svítilny a také dalších tří žárovek v této svítelně svědčí o poškození žárovky – sufitky v delší době před nehodou. Příčinu vzniku a průběhu nehody lze spatřovat v nedostatečně osvětleném a označeném traktoru na zadní části, který se pohyboval po silnici I. třídy jako velmi pomalé vozidlo a za snížené viditelnosti. Řidič vozidla Volvo jedoucí za takto nedostatečně osvětleným traktorem neměl možnost reagovat dříve, a proto nelze jeho rychlost ani způsob jízdy hodnotit v rozporu s rychlostí přiměřenou v rozhledu ani v rozporu s bezpečnou podélnou vzdáleností.

[14] Podle správním orgánem vyžádaného doplnění odborného vyjádření ze dne 30. 11. 2012 znalec Ing. L. M., Ph.D., uvedl, že z obrázku č. 1 nevyplývá žádná vnitřní koroze na objímce uvedené žárovky a pokud by byla snaha poukazovat na odstín barvy koroze naznačený zelenou šipkou, pak se ze strany Ing. K. jednalo o velmi nepřesné a zavádějící vysvětlení, protože pravděpodobně přehlédli, že vnitřní korozi lze nalézt i v případě nepoškozené žárovky, jde o konstrukční provedení sufitky jako takové. Pokud však nebyla žádná koroze na poškozené žárovce zjištěna, tento fakt spíše dokazuje, že před nehodou předmětná žárovka poškozená nebyla. Argument Ing. K., že k poškození žárovky došlo již před nehodou, což dosvědčuje, že v nepoškozené svítelně se nacházely další tři žárovky, které byly rovněž ovlivněny nárazem, ale k jejich poškození nedošlo. Ve vnitřním prostoru nepoškozené svítilny byla nalezena mechanicky poškozená žárovka se zjevnými stopami elektrického zkratu. K mechanickému poškození nějak dojít muselo, přičemž danou nehodou lze charakter poškození dané žárovky velmi dobře vysvětlit. Navíc v dané svítelně se nacházely dvě žárovky klasické a jedna sufitka.

Uchycení klasických žárovek je zcela odlišné od uchycení sufitek, takže při daném nárazu k jejich uvolnění bez poškození svítlny ani nemohlo dojít. Nepoškozená sufitka byla uchycena stejným způsobem, ale nelze posoudit přítlak patič uchycení obou sufitek, který ovlivňuje pevnost uchycení obou žárovek a jejich odolnost proti setrvačným silám. Skutečnost, že jedna z obou sufitek se neuvolnila při daném nárazu, vůbec nic nedokazuje, ani nelze na nic usuzovat. Poškozená žárovka byla určena pro obrysovou svítlnu, což vyplývá z hodnoty jejího příkonu 5 wattů. S vysokou pravděpodobností obrysová svítlna na traktoru byla v době nehody funkční a k poškození žárovky došlo právě v důsledku nárazu vozidla Volvo zezadu do levého zadního kola traktoru. Konstatování, že traktor nebyl zezadu dostatečně osvětlen, se tak dostává spíše do roviny soukromého a ničím nepodloženého názoru Ing. K.. V případě nedostatečného označení pomalu jedoucího vozidla skutečně vznikají pochybnosti. I když na traktoru se nachází držák pro umístění schváleného a předepsaného reflexního trojúhelníku, označující pomalá vozidla, nelze zpětně objektivně posoudit, zda traktor byl nebo nebyl reflexním trojúhelníkem vybaven a pokud byl, o jaký trojúhelník se jednalo. Nelze se ztotožnit s názorem Ing. K., že s největší pravděpodobností kovový trojúhelník ležící na silnici poblíž místa nehody nebyl reflexní, k tomuto konstatování neexistují žádné objektivní podklady. Naopak lze stejným ani nepodloženým způsobem spekulovat o tom, že pokud by trojúhelník neměl reflexní obrazovou plochu, jeho umístění na vozidle by bylo stejně zbytečné, takže pokud jej tam řidič traktoru umístil, lze spíše předpokládat, že trojúhelník byl funkční, i když neschválený. Další zcela neobjektivní konstatování Ing. K. je skutečnost, že s ohledem na výšku umístění trojúhelníku je tento viditelný pouze na dálkově, nikoliv na potkávací světla. Jedná se zcela o technický nesmysl, který je v rozporu se schváleným umístěním povolených reflexních trojúhelníků označujících pomalá vozidla, která se umísťují ve výšce nad úrovní zadních obrysových světél, viz obrázek č. 4, kde poloha předepsaného držáku je naznačena šipkou jedná se o oblast zadního okna ve výšce asi 1,7 m nad úrovní vozovky. Pokud tedy na traktoru nějaký trojúhelník byl, byť neschválený, nacházel se s největší pravděpodobností v oblasti zadního skla kabiny traktoru, zcela ve standardní výšce, přičemž jeho reflexní vlastnosti nelze objektivně posoudit, tedy potvrdit ale ani zpochybnit. Jednostranné konstatování Ing. K., že k nehodě došlo v důsledku nedostatečně osvětlené a označené zadní části traktoru nejenom, že není dostatečně podloženo, ale nejedná se ani o objektivní, nezávislý a vyvážený technický názor, ke kterému by posuzující znalec měl dospět. O nedostatečném osvětlení označení zadní části traktoru lze mít vážné pochybnosti. Ke střetu mezi traktorem a vozidlem Volvo ale nedošlo pouze proto, že traktor se pohyboval po komunikaci, po které se pohybovat mohl, ale mj. i proto, že řidič vozidla Volvo před sebou pohybující se traktor s daným osvětlením přehlédl. Lze souhlasit s technickým názorem, že osvětlenou překážku lze rozpoznat na vzdálenost větší, než odpovídá dosvitu potkávacích světlometů. Současně je ale nutné uvést, že pokud řidič Volva zcela přehlédl a vůbec nezaregistroval, a to ani na poslední chvíli překážku v dosvitu potkávacích světlometů, potom jeho rychlost nebyla přiměřená rozhledu v závislosti na dosvitu potkávacích světlometů nebo se dostatečným způsobem nevěnoval v danou chvíli řízení. Ke střetu vozidla s traktorem nedošlo po projetí zatáčky, ale na přímém úseku silnice, kde vozidlo Volvo na tomto přímém úseku překonal vzdálenost nejméně 500 m.

[15] V protokole o ústním projednání přestupku dne 23. 1. 2013 žalobce mj. uvedl, že se řidiče traktoru po nehodě ptal, proč tam stál a on mu tvrdil, že nestál, ale jel rychlostí 20 km/h. K dotazu správního orgánu, co viděl před nárazem, žalobce odpověděl, že něco, vůbec nevěděl, co to je, jestli je tam konstrukce, nákladák nebo osobák. Na vozidle měl žalobce xenonová světla a ty mají hranici, kde je vynikající viditelnost osvětlující určitý úsek a pak, jako kdyby tam byla tmavá zeď. Žalobce si na místě pořizoval vlastní fotografie přístrojem, který do 10 minut od nehody přivezla manželka.

[16] Podle výpovědi svědka A. B., syna žalobce, svědek uvedl, že seděl na místě spolujezdce, při jízdě se dívali na cestu s tátou, se kterým komunikoval. Těsně před nárazem si před sebou ničeho nevšiml, až když začal táta brzdit, tak po nějaké chvilce si všiml něčeho před nimi, nevěděl, co to je. Traktor viděli, až když vylezli z auta, ležet v příkopu přes cestu. V ten den bylo počasí dobré, svítil měsíc a bylo dobře vidět, nepršelo.

[17] Žalobce navrhl provést výslech jeho manželky, protože ona pořídila fotografický záznam předmětu ležícího na silnici, který má tvar trojúhelníku. Ona může prokázat, že tam ležel v době bezprostředně po nehodě, kdy policie vyšetřovala nehodu. Podle žalobce by měla policie vysvětlit, proč nezajistila kovový předmět tvaru trojúhelníku ležící v bezprostřední blízkosti místa nehody. A zda existují nějaké další fotografie pořízené na místě dopravní nehody, které nejsou součástí spisu. Žalobce převzal doplnění odborného vyjádření, což stvrdil svým podpisem. V závěru protokolu byl žalobce poučen podle § 62 odst. 1, § 63 odst. 1, § 14 odst. 2, § 33 odst. 1, § 36 odst. 1 až 4, § 38, § 52 správního řádu a podle § 73 odst. 2 zákona o přestupcích. To žalobce stvrdil svým podpisem.

[18] Podle úředního záznamu ze dne 18. 3. 2013 správní orgán u policie ověřil, že veškeré fotografie jsou zaznamenány na kompaktním disku a byly předány správnímu orgánu.

[19] Podle opisu protokolu z celostátního informačního systému stanic technických kontrol (dále „CIS STK“, zjištěno z <https://stk.mdcz.cz>) o technické prohlídce 27. 1. 2010 měl předmětný traktor závady nebezpečné (provozní brzda – účinek), osm zjištěných lehkých vad a byl nezpůsobilý pro další provoz. Podle protokolu ze dne 17. 2. 2010 byl již traktor způsobilý pro další provoz, lehkých vad bylo již jen pět (1. volant, 2. kola – vůle v zavěšení, 3. stav pneumatik, 4. nosná konstrukce – rám měl korozi, 5. elektrická vedení).

[20] Svědek R. Ž., řidič traktoru, v přítomnosti žalobce při výslechu mj. uvedl, že jel traktorem rychlostí asi 20 - 25 km/h, co nejvíce u krajnice a najednou ucítil náraz dozadu na levou stranu. Najednou byl s traktorem v příkopu a nevěděl, co se stalo. Po nehodě se šel podívat, co se stalo, protože slyšel dětský pláč a na druhé straně viděl v poli auto s vozíkem. Po nehodě si oblékl vestu a vzal z traktoru trojúhelník, který měl v kabině vedle řidiče a tento dal na silnici kousek za urvané kolo z traktoru, které leželo u středu silnice. Do protisměru před místo nehody umístil nějaký řidič taky trojúhelník. Kdo volal policii, neví. Svědek po policistech požadoval, aby šel traktor na expertizu, a to proto, že žalobce řekl, že traktor

nesvítí, že nebyl osvětlen, což tvrdil i syn, který měl sedět vedle řidiče. Svědek si byl stoprocentně jistý, že traktor svítí. Svědek byl přítomen ještě v době, kdy hasiči zajišťovali na místě nehody vozidla spolu s policisty a pak z místa nehody odjel, odstraňování a nakládání traktoru již nebyl přítomen. K dotazům správního orgánu svědek uvedl, že ten den traktor řídil sám, traktor byl ten den v pořádku, před jízdou si svědek zkontroloval světla a blinkry tak, že si rozsvítil světla, vylezl z traktoru a zkontroloval, jestli všechno svítí. Traktor byl opatřen trojúhelníkem na levém zadním blatníku, který tam musí být umístěný, když traktor jede sám (viz obrázek č. 2), jedná se o pevný trojúhelník, který se nedá složit, a to klasický červený trojúhelník, vevnitř je bílý s černou čárkou uprostřed, na blatníku byl namontován napevno, protože traktor za sebou vlečku nevozil. Trojúhelník našel svědek ležet někde u traktoru a se všemi ostatními věcmi, jako je nářadí, je odvezl sebou. Policisté mu dovolili tyto věci odvézt, ale neseписovali si, co odváží. K výzvě správního orgánu, zda může identifikovat předmět ležící na zemi na obrázku č. 1, svědek uvedl, že si myslí, že se jedná o trojúhelník. Je možné, že by mohl pocházet z traktoru, který řídil, protože se jednalo o montážní traktor, ve kterém bylo víc takových věcí, a to v kabině řidiče. Že by tento předmět viděl ležet někde na místě nehody, si nevybavoval. S traktorem žalobce vyjížděl ze zámecké zahrady v Lipníku nad Bečvou, traktor zde parkoval po celou dobu, co tu byl cirkus, v žádném případě nejel z polní cesty. K výzvě žalobce svědek nakreslil na obrázek č. 4, kudy se s traktorem pohyboval, na dotaz, zda svítil traktor předtím, než svědek pustil světla, svědek uvedl, že ne, že traktor nesvítí, že prvně traktor nastartoval a potom odzkoušel světla. Na dotaz žalobce, zda svítil traktor světly v době po pojiždění *po place* při balení a uklízení po cirkuse, svědek, odpověděl že, když se uklízel cirkus, tak bylo světlo, takže světla zapnutá neměl. Odklad odjezdu byl z důvodu, že nebyl velký provoz na cestě, neboť hlavně přes Přerov bývá velký provoz. Na dotaz žalobce, že uvedl, že vyjížděl ve 22 h a k nehodě došlo v 22:50 h, kde byl celou dobu, svědek uvedl, že jel pomalu a že je přesvědčený, že vyjel po dvaadvacáté hodině, ale je to už půl roku zpátky. Na dotaz žalobce, jak kontroloval svědek brzdová světla, když byl sám, svědek uvedl, že když, je tma, tak řidič traktoru za sebe vidí, že brzdová světla svítí. Na dotaz žalobce, z jakého materiálu je trojúhelník, svědek odpověděl, že myslí, že z umělé hmoty. Na dotaz žalobce, k jakému účelu sloužil předmět ležící na silnici na obrázku číslo 1, svědek odpověděl, že mohl sloužit k tomu, aby se s ním označila vlečka, kterou někdy jiné vozidlo odstavilo. Na dotaz žalobce svědek uvedl, že trojúhelník s ostatním nářadím dal do auta, které pro něho přijelo, auto a vše si odvezl do cirkusu a teď momentálně neví, kde přesně je. Policii ho nezanesl, protože ho to v tu chvíli nenapadlo. Na dotaz žalobce, zda ví, že traktor má být označen zadními odrazkami, svědek uvedl že, to ví.

[21] Podle protokolu o seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí ze dne 19. 3. 2013 byl žalobce seznámen s předmětnými podklady a byla mu dána možnost, aby se k nim vyjádřil. Žalobce se k nim nevyjádřil, pouze požádal o pořízení kopie úředního záznamu z 8. 3. 2013 a kopie výdeje dat z celostátního CIS STK ze dne 18. 3. 2013.

[22] Podle rozhodnutí o přestupku ze dne 12. 4. 2013 odkázal správní orgán I. stupně na odborné vyjádření znalce Ing. L. M. Ph.D. a jeho závěry ohledně

osvětlení traktoru a elektroinstalace, dále na svědeckou výpověď řidiče traktoru R. Ž. a vyjasnění skutečnosti, proč nebyl trojúhelník na místě dopravní nehody nalezen. Z fotodokumentace je zřejmé, že odrazky se na traktoru nenacházely, což by při technické kontrole znamenalo, že by vozidlo bylo způsobilé k provozu na pozemních komunikacích s omezením na jeden měsíc, ale nebylo by vyřazeno z provozu. Odrazka umístěná na traktoru neumožní lepší viditelnost řidiči jedoucím za takovým traktorem, kdy řidič nevidí celý traktor. Podle protokolu o dopravní nehodě v době ohledání byla noční doba, viditelnost do dálky dobrá, nezhoršená vlivem povětrnostních podmínek, teplota asi 20 °C, mírný vítr, bez deště a jiných nepříznivých podmínek, rozhledové poměry byly velmi dobré, což shodně potvrdili všichni účastníci dopravní nehody i svědci a policisté. Podle správního orgánu žalobcem uváděná xenonová světla mají podstatně větší výkon než klasický halogenový světlomet a poskytují dvakrát větší množství světla než u halogenů. Xenon poskytuje rovnoměrně rozprostřené světlo, barva světla, kterou xenony vydávají je proto pro lidské oko nejpříjemnější a umožňuje lepší vidění, rozeznání jednotlivých objektů a tím i včasné rozpoznání hrozícího nebezpečí. Xenonem je vozovka osvětlena do dálky i do šířky a řidič tím získává větší přehled před vozidlem, po stranách silnice a tím i čas na zvládnutí složitých dopravních situací. Proto pokud měl žalobce problém se zaregistrováním traktoru před sebou, když užil xenonová světla a ještě za velmi dobrých rozhledových poměrů a na rovném přehledném úseku, tak to zřejmě souvisí s tím, že jeho rychlost nebyla přiměřená rozhledu nebo se dostatečným způsobem plně nevěnoval v danou chvíli řízení. Načež na otázku správního orgánu, proč po ztlumení dálkových světel před zatáčkou následně pokračoval ještě asi 500 m (do místa nehody) se světly potkávacími, když do protisměru již nejelo žádné vozidlo, žalobce odpověděl, že neví, proč dálková světla nerozsvítil, neměl pocit, že by špatně viděl. Tím je pak popřeno tvrzení Ing. K. v odborném vyjádření, kdy dle něj není možné v případě funkčního koncového osvětlení traktoru konstatovat jízdu vozidla za traktorem jako nepřiměřenou rychlost rozhledu, a to při neoznačeném pomalu jedoucím vozidlem jedoucím po silnici I. třídy za snížené viditelnosti a zvláště když se náhle vozidlo před ním objeví po projetí zatáčky, neboť viditelnost v době dopravní nehody byla velmi dobrá a k dopravní nehodě došlo na rovném přehledném úseku asi 500 m po projetí mírné zatáčky. Na snímku, který pořídila manželka žalobce na místě dopravní nehody, je zachycen předmět ležící na silnici. Dle tvrzení žalobce měl tento předmět ležet na silnici bezprostředně po dopravní nehodě, kdy ale na fotodokumentaci pořízené Policií ČR při ohledání místa nehody se tento předmět již nenachází. Proto se žalobce domníval, že jde o výstražný trojúhelník, který byl umístěný na traktoru jako označení pro pomalu jedoucí vozidla, ale vzhledem k tomu, že nesplňoval požadavky vyhlášky, nebyl reflexní, tak jej řidič traktoru Ž. před policií zatajil a z místa nehody ještě před ohledáním odklidil. Dle správního orgánu by předmět ležící na silnici mohl být kovový trojúhelník, ale vzhledem k tomu, že leží celou plochou na silnici, nelze jednoznačně určit, zda se jedná o schválený reflexní trojúhelník, neboť vrchní strana předmětu jednoznačně reflexní není. Zda je reflexní spodní strana údajného trojúhelníku nelze z pořízeného snímku určit, a tudíž domněnky znalce Ing. K., že se lze přiklonit ke skutečnosti, že trojúhelník nemá reflexní povrch, v jeho odborném vyjádření zřejmě nejsou ničím podloženy. Správní orgán odmítl návrh na výslech manželky žalobce proto, že má důkazy o tom, že tento předmět se na silnici nacházel. Po podrobném prostudování

fotodokumentace pořízená na místě dopravní nehody policisty zjistil, že na některých snímcích je tento předmět ležící na silnici v době ohledání vidět. Z fotodokumentace pořízené žalobcem a jeho manželkou je zřejmé, že tato byla pořizována na místě dopravní nehody ještě před a v průběhu ohledání dopravní nehody policisty, neboť je zřetelné, že policisté vyznačují stopy a rozestavují dopravní kužely. Na fotodokumentaci pořízené policisty jsou již zachyceny zaznačené brzdové a jiné stopy jsou již rozestavěny dopravní kužely. Z toho vyplývá, že stejný předmět ležící na silnici, který zachytila manželka žalobce, se nacházel na místě i při ohledání policií, kdy je zřejmé, že řidič traktoru Železnák tento předmět z místa nehody neodklidil. Při svědecké výpovědi řidič traktoru uvedl, že po dopravní nehodě vzal z traktoru trojúhelník, který měl v kabině řidiče a tento umístil na silnici kousek za urvané kolo traktoru, které leželo u středu silnice. Správní orgán předložil snímek předmětu pořízený manželkou žalobce při svědecké výpovědi řidiči traktoru s tím, aby identifikoval předmět ležící na zemi, kdy svědek uvedl, že si myslí, že se jedná o trojúhelník, který by mohl pocházet z traktoru. Z fotodokumentace pořízené policisty pak správní orgán zjistil, že předmět ležící na silnici u středu vozovky je zřejmě trojúhelník, který řidič traktoru umístil na silnici před urvané kolo z traktoru, neboť toto je vyobrazeno na dvou fotografiích pořízených policií. Syn žalobce jako svědek vypověděl shodně s žalobcem, odkud kam cestovali, kolik a jak dlouhé dělali při jízdě přestávky, že spolu s tatínkem většinou po celou dobu jízdy ve vozidle komunikovali a že těsně před nárazem si před sebou ničeho nevšiml, až když táta začal brzdit, tak si před sebou po nějaké chvilce něčeho všiml, ale nevěděl, co to je. Po porovnání výpovědi žalobce a svědka a správní orgán konstatoval, že jsou obsahově téměř shodné, kdy správní orgán předpokládal, že svědek nebude vypovídat v neprospěch žalobce, svého otce. Tím ale správní orgán nijak nepopíral výpověď svědka, neboť při podrobném zkoumání časového harmonogramu, kdy žalobce celkem přesně uvedl, odkud kdy a kam vyjížděli a kolik a jak dlouhé měli přestávky, se lze domnívat, že cesta probíhala, tak jak uvedl žalobce i svědek.

[23] V odvolání žalobce namítal, že traktor vyrobený v roce 1976 již stěží splňuje požadavky na silniční provoz, že nebylo dostatečně prokázáno, že světla traktoru byla v pořádku, správní orgán se pouze spokojil s konstatováním řidiče traktoru, policie nezajistila důkazy o trojúhelníku, sám svědek potvrdil, že se na trojúhelník žalobce ptal a přitom ho policii nepředložil, policie nezajistila trojúhelník ležící uprostřed vozovky, ale přitom není na žádné fotografii patrný, rychlost žalobce nemohla být vyšší než 90 km/h, ve vozidle seděli tři lidé, bylo plně naloženo, na střešním nosiči byla dvě windsurfingová prkna a vozidlo táhlo přívěsný vozík, který měl náklad asi 300 kg. Na křižovatce před místem nehody je rychlost snížena asi na 70 km/h, což žalobce dodržel a navíc věděl, že bude za pár stovek metrů odbočovat. Váha vozíku však zřejmě způsobila delší brzdovou dráhu, takže již nebyl schopen zabránit nárazu do traktoru. K nehodě došlo kvůli nedostatečnému osvětlení značení traktoru, nikoliv kvůli nepřizpůsobení rychlosti žalobcova vozidla. Chybějící odrazová světla jsou závadou závažnou, nikoliv však nebezpečnou. Pokud by však policie nezanedbala své povinnosti řádně nehodu vyšetřit, pak by prokázal, že traktor nebyl označen deskou zadního značení pro pomalá vozidla a byl by považován za nezpůsobilý v provozu. Žalobce přiložil vyjádření Ing. I. K. – doplnění.

[24] Podle doplnění odborného vyjádření ze dne 5. 5. 2013 Ing. K. uvedl, že odborné vyjádření není znalecký posudek a může je zpracovat jakýkoliv odborník v dané oblasti a jde o názor zpracovatele na danou problematiku a je časté, že se názory mohou lišit. Není proto namístě zcela kategoricky odmítat jiný názor na danou věc, což činil Ing. L. M., Ph.D. Skutečností zůstalo, že vozidlo za snížené viditelnosti narazilo do předmětného traktoru pravou přední částí do levého zadního kola, které se následně ulomilo. Když pomineme úmyslné najetí vozidla do traktoru, zbývají dvě možnosti: nedostatečné osvětlení a označení pomalu jedoucího vozidla (traktoru) anebo nereagování a nerozpoznání traktoru řidičem vozidla, příp. se může jednat o kombinaci obou možností. Nedostatečné osvětlení a označení traktoru se v dané úvaze o možné příčině nehody nemůže vyloučit. Stačí pouhý pohled na uvedený traktor, na jeho celkový stav, včetně použitých svítilen a na jednoznačnosti dokonalého osvětlení mohou být oprávněné pochybnosti, a to i co do funkčnosti používaných typů koncových svítilen. Označení pomalu jedoucích vozidel trojúhelníkem musí být jasné a zřetelné. Pokud by tento trojúhelník byl správného typu, jistě by byl jako velmi důležitý důkaz předložen, případně i později, ale ve skutečnosti kromě nočního snímku ležícího trojúhelníku na vozovce nebyl žádný trojúhelník ani dodatečně předložen, a proto jsou na místě více než pochybnosti o jeho správné a odpovídající podobě. To znalec doplnil snímky. Ze snímku červeného traktoru vyplývá, jak má být správně označen traktor trojúhelníkem, ten ve dne odráží světla, v noci by byl vidět i při potkávacích xenonových světlometech vozidla minimálně na 300 m. Přitom jakékoliv potkávací světlomety dosvítí na vozovku na vzdálenost 50 - 60 m, nesvítí tedy přímo na trojúhelník, přesto se od něj zpět k řidiči vozidla vrátí paprsek světlometů odražený od vozovky trojúhelníku a nezáleží na typu světlometů. Když trojúhelník nemá odrazovou reflexní plochu nebo ji má poškozenou, pak takový trojúhelník není při potkávacích světlometech vůbec vidět. A řidič vozidla pomalu jedoucí traktor před sebou nemůže identifikovat ani rozpoznat. Lze tedy pochybovat o trojúhelníku ležící na vozovce v levém horním snímku, že se blíží tomu správnému trojúhelníku na červeném traktoru. Pokud by obdobný, účinný a reflexní trojúhelník měl na zadní straně předmětný traktor Z 8011, pak by k nárazu vozidla do tohoto traktoru s největší pravděpodobností nedošlo. V daném případě nehody nelze zcela vyloučit možnou chybu i řidiče vozidla, a to v tom, že nerozpoznal před sebou pohybující se traktor. Otázka, proč jej nerozpoznal, však objektivně může souviset s osvětlením a označením uvedeného traktoru, což v daném případě nelze jednoznačně vyloučit ani potvrdit.

[25] Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že k odstranění rozporů ve výpovědích obou účastníků nehody si správní orgán I. stupně vyžádal od znalce z oboru doprava Ing. L. M., Ph.D. provedení prohlídky traktoru, který měl účast na dopravní nehodě s cílem zjištění funkčnosti vnějšího osvětlení a zjištění, zda byl traktor jako pomalé vozidlo na zádi opatřen deskami zadního značení. Ze závěrů odborného vyjádření vyplynulo, že v době nehody s největší pravděpodobností bylo zadní a rovněž i přední vnější obrysové světlo traktoru funkční a v činnosti. Celkový stav elektroinstalace sice neodpovídal provedení stanovenému výrobcem, ale jeho elektroinstalace byla funkční. Na základě tohoto odborného vyjádření vydal prvostupňový správní orgán 3. 10. 2012 příkaz, ve kterém uložil žalobci pokutu ve výši 2.000 Kč. Po podání odporu doplněném o odborné vyjádření Ing. K., přičemž

v závěru tohoto odborného vyjádření znalec vyslovil závěr, že z technického hlediska dobu poškození žárovky na levém koncovém světle nelze zjistit a že příčinu vzniku a průběh nehody lze spatřovat v nedostatečně osvětleném a označeném traktoru na zadní části, který se pohyboval po silnici první třídy jako velmi pomalé vozidlo za snížené viditelnosti, vyžádal správní orgán I. stupně od znalce Ing. L. M. doplnění jeho předchozího odborného vyjádření, což znalec učinil, kdy v závěru zpochybnil závěr znalce Ing. K.. Prvostupňový správní orgán po posouzení všech důkazů, a to jak jednotlivě tak ve vzájemných souvislostech vyhodnotil jako věrohodnější odborné vyjádření Ing. L. M., Ph.D., který navíc korespondoval s výdaji dat z CSI STK ohledně technického stavu traktoru Zetor, RZ X. Svůj závěr poté prvostupňový správní orgán podrobně rozvedl v části odůvodnění číslo II. Žalovaný se se závěry vyslovenými správním orgánem I. stupně plně ztotožnil. Co se týká výtky ohledně práce Policie ČR na místě dopravní nehody, tuto nebyl žalovaný oprávněn hodnotit, jak uvedl v napadeném rozhodnutí, a pokud na svých výtkách jejich práce žalobce setrvává, je třeba, aby se obrátil na nadřízené příslušníků provádějících ohledání dopravní nehody.

[26] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[27] K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, nedošlo, protože přestupek se stal 9. 7. 2012 a napadené rozhodnutí nabylo právní moci 2. 7. 2013.

[28] Dále soud konstatuje, že skutková podstata přestupku podle účinné právní úpravy existuje i ke dni vydání rozsudku, a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto posuzoval souzenou věc podle hmotně-právní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

[29] Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku i ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*

[30] Podle § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu *rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.*

[31] První žalobní námitka, že se žalobce nemohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, je zcela neopodstatněná. Žalobce nahlížel do správního spisu dne 13. 9. 2012 (obdržel kopii odborného vyjádření Ing. M.), 31. 10. 2012 (převzal kopie dalších písemností ze správního spisu), 23. 1. 2013 (kdy si žalobce převzal doplnění odborného vyjádření Ing. M.), žalobce byl přítomen výsledku svědka R. Ž., řidiče traktoru, stejně jako výsledku svědka – svého syna. Naposled byl před

vydáním rozhodnutí o přestupku žalobce seznámen s podklady rozhodnutí dne 19. 3. 2013, měl možnost se k nim vyjádřit, což neučinil, pouze si požádal o pořízení kopie úředního záznamu ze dne 8. 2. 2013 a kopie výdeje dat z celostátního CIS STK ze dne 18. 3. 2013. Žádné další podklady již nebyly do správního spisu pořizovány a následovalo rozhodnutí o přestupku. Ani poté nebyly správním orgánem I. ani II. stupně pořizovány další podklady rozhodnutí. Uvedenými skutečnostmi je námitka žalobce úplně vyvrácena.

[32] Námitka, že žalobce nebyl dostatečně poučen, je lichá. Při jednání 23. 1. 2013 byl podle protokolu žalobce poučen podle § 62 odst. 1, § 63 odst. 1, § 14 odst. 2, § 33 odst. 1, § 36 odst. 1 až 4, § 38, § 52 správního řádu a podle § 73 odst. 2 zákona o přestupcích. To žalobce stvrdil svým podpisem. Řádně byl žalobce poučen dokonce i při podání vysvětlení Policii ČR, což soud uvádí nad rámec přezkoumávaného řízení. Dále byl poučen standardním způsobem ústně i písemně, kdy soud nezjistil žádná pochybení, ve všech vydaných rozhodnutích a při všech úkonech ve správním řízení u správních orgánů obou stupňů, tj. od zaslání příkazu ze dne 3. 10. 2012 až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Při posledním ústním jednání dne 19. 3. 2013 byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí a byl poučen, že se k nim může vyjádřit. Žalobce mohl nejpozději v tento okamžik navrhnout doplnění dokazování, to však zjevně dle protokolu neučinil.

[33] Neopodstatněná je námitka, že správní orgány nijak nereagovaly na námítky žalobce a odborné vyjádření znalce Ing. K.. Tuto námitku vyvrací jednak samotné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně na straně 6 (věta začínající slovy: „Tímto je pak popřeno tvrzení Ing. K....“) a dále skutečnost, že si správní orgán I. stupně vyžádal doplnění odborného vyjádření Ing. M., který se k vývodům Ing. K. konkrétně vyjádřil, což žalovaný sice velice kuse, ale přesto, spolu s odkazem na citované doplnění vyjádření vyhodnotil jako věrohodnější. Ve spojení s odůvodněním rozhodnutí správního orgánu I. stupně po provedeném meritorním soudním přezkumu vada v nedostatku konkrétnějšího věcného odůvodnění nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

[34] Jinou namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného, které tvoří s rozhodnutím správního orgánu I. stupně jeden celek, soud nezjistil. Naopak, se všemi námitkami žalobce se správní orgány vypořádaly. Soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu I. a II. stupně tvoří jeden celek, který podal odůvodnění ke všem rozhodným skutečnostem ve vztahu ke zjištění viny a stanovení sankce i námitkám žalobce obsaženým v odvolání.

[35] V souzené věci bylo podle žalobce sporné zavinění předmětné dopravní nehody. Soud zdůrazňuje, že žalobce byl trestán nikoli za způsobení dopravní nehody či jiný přestupek související s dopravní nehodou, ale za porušení § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu a za jednání spočívající v tom, že nepřizpůsobil rychlost jízdy svého vozidla svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, tmě a případně dalším okolnostem, které je možno předvídat, tak, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. K tomu podle § 4 zákona o silničním provozu *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život,*

zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, ...situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu a řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem... Z uvedeného se podává, že povinnosti řidiče jsou širší než se pouze přizpůsobit výhledovým poměrům a viditelnosti. Žalobce měl jet takovou rychlostí, aby byl schopen reagovat na vzniklé překážky a nastalou dopravní situaci. Význam rychlostního limitu na pozemní komunikaci nespočívá v tom, že řidič může jet touto rychlostí za všech okolností. Jestliže je viditelnost snížena již samotnou denní dobou, kdy je tma, musí řidič přizpůsobit rychlost jízdy zásadě, že smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled a to tak, aby nezpůsobil škodu na životě, zdraví a majetku jiných osob. Pokud se traktor objevil před žalobcem náhle, bylo tomu tak proto, že jel rychlostí, která s ohledem na schopnosti žalobce jako řidiče převyšovala rychlost odpovídající dosvitu potkávacích světel. Rychlostí se žalobce dostal sám do situace, v níž nebyl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou měl rozhled a vyloučil tak svou včasnou reakci na pomalu jedoucí traktor. I kdyby traktor nebyl označen výstražným trojúhelníkem nebo příslušnými odrazkami, nelze tuto skutečnost nijak přeceňovat s ohledem na uvedené ve prospěch žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2010, čj. 4 As 15/2010 – 60, www.nssoud.cz, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 8. 2010, sp. zn. 7 Tdo 878/2010, www.nsoud.cz).

[36] Námitka žalobce, že ve věci měl být vypracován znalecký posudek, případně revizní znalecký posudek, není důvodná. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.* Zákonodárce nestanovil výlučně a taxativně, že odborné posouzení skutkového stavu je vyhrazeno pouze znalcům. Důkaz odborným vyjádřením ve správním řízení je obvyklou praxí, aprobovanou v četných případech ve správních i soudních přezkumech, a nemusí je podávat ani soudem jmenovaný znalec (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012 – 27, www.nssoud.cz). Ostatně, odborná posouzení podávaná např. specializovanými pracovišti nejsou v oblasti veřejné správy neobvyklá a výjimečná (např. celné technické laboratoře, lékařská posudková služba atd.). Důkazy ve formě jejich odborných posudků jsou důkazem stejné právní síly jako posudky znalecké (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2008, čj. 2 Afs 132/2007 – 62). Soud opětovně zdůrazňuje, že jednáním, za které byl žalobce sankcionován, bylo nepřizpůsobení rychlosti jízdy vozidla uvedeným podmínkám, tedy porušení § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu, nikoli způsobení dopravní nehody nebo jiné jednání, subsumovaná pod jiná ustanovení téhož zákona. To, že žalobce nepřizpůsobil rychlost jízdy svého vozidla, je postaveno na jisto už jen tou skutečností, že k nehodě došlo. Ostatně, o tom nebylo mezi účastníky řízení sporu, toto žalobce nijak nerozporoval. K námitkám, které se se souzenou věcí mívají, se proto soud ani nebyl oprávněn vyjadřovat. Ze stejného důvodu bylo nadbytečné ve správním řízení pořizovat znalecké posudky ke stanovení viny, když o ní správní orgány vůbec nerozhodovaly, žalobce byl obviněn ze shora specifikovaného přestupku a mohly vést řízení pouze pro tento skutek.

[37] Soud souhlasí s žalobcem v tom, že nelze předem odmítnout výpověď svědka anebo ji považovat za nedůvěryhodnou jen z důvodu rodinných nebo přátelských vztahů, pokud nevystaly jiné pochybnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, čj. 2 As 109/2012 – 26). V souzené věci však žalovaný výpověď svědka A. B. neodmítl a naopak ji vyhodnotil v rámci uceleného řetězce důkazů a tato výpověď nepopřela ostatní získané důkazy.

[38] Jak již zdejší soud uvedl ve svém rozsudku ze dne 10. 9. 2011, sp. zn. 76 A 23/2011, stát nemusí paternalisticky v případech, kde neshledá veřejný zájem, řešit spory převážně soukromoprávního charakteru (otázka zavinění nehody); to je však na uvážení správních orgánů. Nesprávnou aplikaci nebo nesprávný výběr právní normy na zjištěný skutkový stav v souzené věci soud neshledal.

[39] Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

[40] Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 27. 2. 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně